

/ jornada XOC21

Relatoria Unconference

Com resistir a la burocràcia?

Dimarts 23 de novembre de 2020

Nau Bostik, Barcelona

Sessió Unconference de participació horitzontal

Punt de partida

Maneres i possibilitats per la simplificació de les gestions administratives. Més treball en xarxa per compartir i solucionar obstacles de caràcter administratiu.

Plantejament del tema

Clara Garí

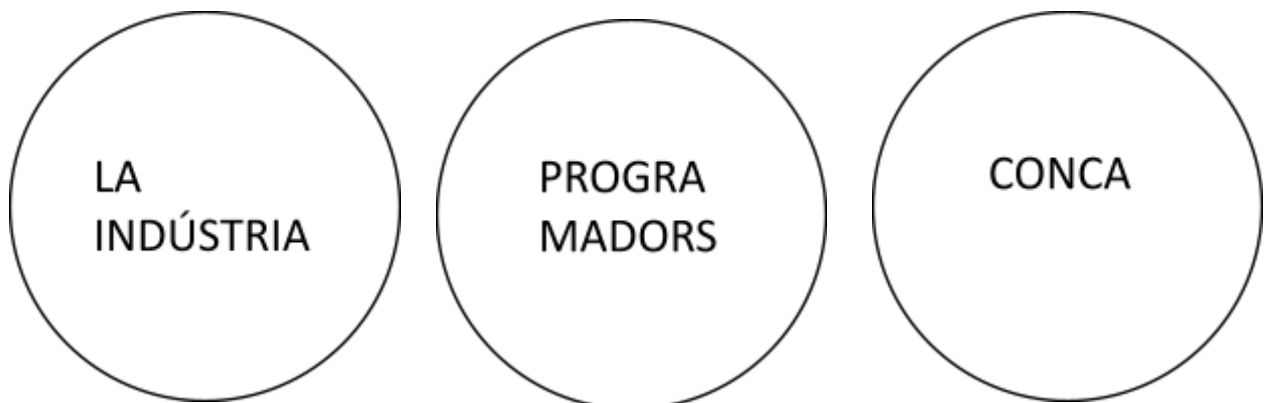
Dins de la trobada hi ha perfils de l'administració pública, d'entitats que organitzen Festivals, direccions de centres cívics, fàbriques de creació, programadores i artistes.

- S'accepta la **necessitat de l'existència dels processos burocràtics per endreçar, estandarditzar i sistematitzar**. És però, al dur a terme aquests processos, on intervenen altres factors que fan que aquesta sistematització, en comptes d'ajudar, **compliquen el procés**. Es subratlla el pes en les decisions de la intervenció general i/o assessoria jurídica en front el criteri del tècnic de cultura.
- D'aquí deriva la **demanda de professionalitzar el perfil de tècnic de cultura/gestor cultural i el paper de l'Associació per legitimar aquest perfil**. S'insisteix en què el procediment pot ser competència de l'interventor/serveis jurídics/secretari però que **el contingut és competència del gestor cultural**. Es reclama que l'APGCC tingui aquest rol de suport com a gremi i que pugui legitimar licitacions.
- Es comenta que des de l'APGCC hi ha la comissió d'identitat professional té sobre la taula desenvolupar la importància de la professionalització del gestor cultural i dotar-ho de valor.
- Es subratlla la finestreta única o calendari únic, que cada administració té un calendari diferent per un mateix projecte. Es parla dels diferents organismes municipals que són independents. Dificultats amb les que l'administració/usuari han de trobar un equilibri:
 - La implementació dels processos digitals**. Que encara és un procés molt lent i complicat.
 - L'excés de control i restriccions** per descontrol dels últims anys en el frau.
 - Lliure concurrència**, on competeixen entitats amb estructura tècnica (personal professional contractat amb capacitat per entregar una documentació acurada) amb associacions sense ànim de lucre que no tenen estructura tècnica i no tenen perfils tècnics que puguin interpretar els plecs o redactar memòries com ho faria un perfil professional.

- **Sobre el tràmit:** el **procés de digitalització** en el què encara no s'ha realitzat del tot el canvi i, per tant, fa que moltes vegades es doblin els processos en digital per després finalment, ser entregats també en paper.
- Dependència de la Cultura en les subvencions, **relació encara adolescent de la subvenció cultural:** artistes obligats a fer una obra cada any per poder estar a la roda de les subvencions.

- Es proposa des del sector de les arts escèniques, per trencar aquesta relació de dependència, un model de com podria ser aquest repartiment pressupostari:

Un mecanisme financer que ajudi a aixecar projectes de gran envergadura però en un context de projecte cultural.

Festivals Teatres

El gruix del pressupost de cultura hauria d'estar a aquells que estan en més a prop de la creació i difusió cultural.

L'altre gruix en un ens que no formi part de l'administració però que permeti l'assaig/error, el laboratori d'allò que encara no està o no estarà mai en el circuit.

- S'observa el risc de subvencionar a cegues sense un projecte previ però qui proposa aquest nou repartiment assenyala que és una proposta anecdòtica que s'hauria de treballar, però en tot cas, el canvi ha de venir per modificar l'estructura i el sistema de relació.
Les persones que treballen en l'administració diuen que aquest procés ja ha existeix que són les subvencions directes (per programar en teatres, equipaments culturals..) però que no existeixen en termes de creació (que variar això voldria dir fer un canvi en la llei de contractació del 2015, a nivell europeu).

- Es menciona la dificultat afegida de la llei de pressupostos. Necessària perquè aporta criteris de transparència (per evitar allò que s'ha demostrat que passa que s'acaba contractant allò que saps que funciona o que es coneix, i per tant, resulta còmode) però es **reclama formació de com funcionen els procediments de l'administració** (calendaris i planificació, per exemple, que ajudin a portar a terme els projectes).
- La cultura de vegades és una inversió a fons perdut, **cal demostrar el valor dels projectes culturals, monetitzar l'activitat cultural, quin valor i cost té aquella activitat**. Moltes entitats no saben com treure-li rèdit de la seva activitat cultural que realitzen i depenen de les subvencions en un 80%, i això resulta insostenible. Són subvencions nominatives, i precisament, la llei de contractació està promovent que a la llarga s'eliminin aquestes subvencions nominatives perquè no són prou transparents.
Cal trobar la manera d'ajudar/acompanyar en la planificació perquè si hi ha planificació hi ha una bona distribució dels pressupostos i això pot beneficiar a l'hora de dur a terme els projectes culturals.
- **Es reclama xarxa per compartir els problemes i els recursos**, perquè entre molts algunes gestions poden resultar més econòmiques pels més petits. **I els més petits poden ser els que precisament poden aportar més en innovació cultural.**
- Es proposa una **estructura nova que contempli els projectes que no tenen sortida immediata al mercat i que obtinguin altres vies de finançament**.
- Torna la problemàtica de la incertesa a l'hora de portar projectes a terme sense saber de quina subvenció es disposa, lligada a **un calendari**, i que això provoca una acumulació de projectes culturals duts a terme l'últim trimestre. Les persones que treballen a l'administració recalquen que els òrgans de control, quant se'ls hi planteja aquesta problemàtica, responen que l'entitat realitzadora de la proposta cultural ha de ser solvent i que la subvenció és una ajuda. Això porta a dues maneres d'entendre la subvenció: el sector i els òrgans de control.
- Sobre la gratuïtat: l'exigència de que per rebre l'ajut l'activitat sigui gratuïta però el projecte ha de ser solvent. **Si no es valora l'activitat cultural no pot ser solvent**. Cal buscar entitats privades per fer possible un projecte cultural?
- Es posa l'exemple de la Cooperació Internacional: el redactat en les noves bases i calendari fa un temps. Són les més estrictes en l'àmbit administratiu a causa del frau que s'ha realitzat en els darrers anys.

S'explica que existeix un ens superior, el Fons Català de Cooperació, una entitat independent (com ho podria ser l'APGCC) on els socis són els propis ajuntaments. Aquest ens va crear un reglament redactat per 3 interventors municipals i 3 secretaris on van recollir tots aquells dubtes que generava la cooperació a l'hora de redactar un projecte, supervisar, facturar... I van fer un decàleg que es va enviar a tots els ajuntaments i interventors de Catalunya. Aquest document, que no era un text legal com a tal, però com venia des del Fons Català, va tenir un gran reconeixement i va ser respectat per interventors i secretaris del moment.

Aquest paper és el que es reclama que fagi l'APGCC i s'explica que des de la comissió d'identitat s'està treballant en:

-Definició de cultura per l'Associació

-Definició de gestió cultural per l'Associació

-Els perfils professionals que l'Associació contempla

A partir **es vol definir les taules salarials i el primer conveni de gestors culturals**, perquè sense gremi i sector on tothom s'hi senti representat és molt difícil justificar la tasca de la gestió cultural, perquè li passa com a la cooperació: no hi ha estudis reglamentaris, no hi ha un col·legi que avaluï que doni força a l'hora de lluitar interessos comuns, i es perd força.

- **No hi ha reconeixement del figura professional del gestor cultural.**
- També es subratlla quins són els **criteris per atorgar subvencions més enllà dels econòmics**, com valorar aquells valors subjectius més enllà dels criteris pressupostaris i això va lligat al redactat de plecs. Es reclama realitzar un banc de recursos on compartir documentacions que pogués liderar l'Associació, es posa com a exemple els catàlegs de la Diputació com a bon exemple.
- Es llança la pregunta...**Hi ha cap govern que s'hagi posat com a objectiu la modernització dels procediments administratius?** Es creu el poder del canvi està en els polítics o està en els interventors i secretaris?

Relatora: Mariana Grande